

U S T A W A

z dnia 14 września 2012 r.

o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) (uchylony)
- 2) zasady organizacji i działania systemu kontroli etykietowania energetycznego produktów związanych z energią, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającym ramy etykietowania energetycznego i uchylającym dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/1369”;
- 3) zasady przeprowadzania kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 106/2008”.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do produktów związanych z energią, dla których wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart informacyjnych produktów określają akty Komisji Europejskiej wydane na podstawie kompetencji delegowanych przez Parlament Europejski i Radę, zwane dalej „aktami delegowanymi”.

2. Minister właściwy do spraw energii ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wykaz aktów delegowanych.

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1790, z 2019 r. poz. 1030.

2a. Przepisy ustawy stosuje się także do urzędzeń biurowych, dla których wymagania dotyczące efektywności energetycznej i ich znakowania określa umowa między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Unią Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urzędzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 7), zwana dalej „umową”.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do produktów i środków transportu, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1369.

Art. 2a. Minister właściwy do spraw energii prowadzi działania edukacyjno-informacyjne na temat etykietowania energetycznego produktów związanych z energią w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2017/1369.

Art. 3. (uchylony)

Rozdział 2

(uchylony)

Rozdział 3

Kontrola etykietowania energetycznego produktów związanych z energią

Art. 9. 1. Tworzy się system kontroli etykietowania energetycznego produktów związanych z energią, zwany dalej „systemem kontroli”, w celu przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku produktów związanych z energią, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/1369 lub aktach delegowanych.

2. Do zadań systemu kontroli należy kontrolowanie wykonywania obowiązków:

- 1) o których mowa w art. 3 ust. 1–3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1 i art. 6 lit. a oraz c–e rozporządzenia (UE) 2017/1369 oraz
- 2) w zakresie projektu i treści etykiety, karty informacyjnej produktu oraz dokumentacji technicznej, sposobu eksponowania etykiety na produkcie w punkcie sprzedaży, w tym sprzedaży na odległość, sposobu, w jaki klasę energetyczną oraz zakres klas efektywności energetycznej dostępnych na etykiecie należy podawać w reklamach wizualnych i w technicznych materiałach promocyjnych – wynikających z aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) 2017/1369.

Art. 10. 1. System kontroli tworzą wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwani dalej „organami kontrolującymi”.

2. Organy kontrolujące:

- 1) przedstawiają Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK”:
 - a) w zakresie działania wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej – okresowe plany pracy sporządzone na podstawie planów kontroli, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 4,
 - b) w zakresie działania Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwanego dalej „Prezesem UKE” – okresowe plany kontroli produktów związanych z energią wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;
- 2) informują Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzonych kontroli;
- 3) sporządzają i przekazują Prezesowi UOKiK roczne sprawozdania z przeprowadzonych kontroli do dnia 31 marca roku następnego.

3. Prezes UOKiK może zgłaszać uwagi do planów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b.

Art. 11. 1. Prezes UOKiK jest organem monitorującym system kontroli.

2. Do zadań Prezesa UOKiK należy:

- 1) monitorowanie stosowania przepisów dotyczących informowania o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty związane z energią;
- 2) współpraca z organami kontrolującymi;
- 3) gromadzenie informacji o wynikach kontroli produktów związanych z energią;
- 4) przygotowywanie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059), okresowych planów kontroli przeprowadzanych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej.

3. Prezes UOKiK na podstawie wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, sporządza co cztery lata sprawozdanie z wykonania obowiązków określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/1369 i przekazuje je Komisji Europejskiej w terminie do dnia 30 czerwca roku, w którym sprawozdanie to sporządzono.

Art. 12. Kontrola może być prowadzona u dostawcy lub sprzedawcy.

Art. 13. 1. Do prowadzenia kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 64 ust. 1 i 3, art. 65–71 oraz art. 73 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579).

2. Do pobierania i badania próbek produktów związanych z energią stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz akty delegowane.

3. Do czynności kontrolnych oraz badań przeprowadzanych podczas wykonywania czynności kontrolnych stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 14. 1. W przypadku stwierdzenia niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 3 ust. 1–3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1 i art. 6 lit. a oraz c–e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2, organ kontrolujący zwraca się do dostawcy lub sprzedawcy o:

- 1) usunięcie niezgodności lub
- 2) wstrzymanie sprzedaży produktu związanego z energią, lub
- 3) wycofanie produktu związanego z energią z obrotu lub z użytku, lub
- 4) wycofanie produktu związanego z energią od użytkowników, lub
- 5) wstrzymanie się z udostępnianiem produktu związanego z energią, lub
- 6) zaprzestanie reklamowania produktu związanego z energią

– oraz przedstawienie dowodów podjętych działań w terminie określonym przez organ kontrolujący.

2. Jeżeli dostawca lub sprzedawca nie przedstawi, w terminie ustalonym przez organ kontrolujący, dowodów podjętych działań lub w wyniku kontroli stwierdzono, że działania takie nie zostały podjęte, organ kontrolujący wydaje decyzję:

- 1) nakazującą sprzedawcy wstrzymanie sprzedaży produktu związanego z energią,
- 2) nakazującą dostawcy wycofanie z obrotu lub użytku produktu związanego z energią,
- 3) nakazującą usunięcie niezgodności,
- 4) nakazującą wycofanie produktu związanego z energią od użytkowników,
- 5) zakazującą udostępniania produktu związanego z energią,
- 6) zakazującą reklamowania produktu związanego z energią

– w terminie określonym przez organ kontrolujący.

3. Organ kontrolujący może przeprowadzić kontrolę w celu ustalenia, czy dostawca lub sprzedawca wykonał decyzję, o której mowa w ust. 2.

Art. 15. 1. Organ kontrolujący informuje Prezesa UOKiK o wydanych decyzjach, o których mowa w art. 14 ust. 2.

2. Prezes UOKiK niezwłocznie informuje Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o decyzji wydanej przez organ kontrolujący, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Art. 16. 1. W przypadku stwierdzenia, że produkt związany z energią nie spełnia wymagań określonych w etykiecie lub w karcie informacyjnej produktu, opłaty związane z badaniami, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub 3, oraz oceną dokumentacji ponosi dostawca.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, organ kontrolujący ustala, w drodze decyzji, na podstawie kosztów poniesionych w związku z badaniami produktu związanego z energią oraz oceną jego dokumentacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 3a

Kontrola realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych

Art. 16a. 1. Kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych przeprowadza Prezes UKE u uczestnika programu w rozumieniu art. 3 lit. b rozporządzenia (WE) nr 106/2008, zwanego dalej „uczestnikiem programu”.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu prawidłowości posługiwania się przez uczestnika programu wspólnym logo w rozumieniu art. 3 lit. a rozporządzenia (WE) nr 106/2008, zgodnie z wymaganiami określonymi w umowie.

Art. 16b. 1. Kontrola, o której mowa w art. 16a ust. 1, jest przeprowadzana przez osoby upoważnione przez Prezesa UKE.

2. Osobom upoważnionym przez Prezesa UKE przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, prawo:

- 1) wstępu do obiektów oraz pomieszczeń uczestnika programu;
- 2) dostępu do urządzeń biurowych, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 3) czasowego zajęcia urządzenia biurowego w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełnienia przez to urządzenie wymagań określonych w umowie.

3. Czasowe zajęcie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, następuje nieodpłatnie.

4. Z kontroli sporządza się protokół podpisany przez osobę przeprowadzającą kontrolę. Protokół podpisuje także uczestnik programu, u którego przeprowadzono kontrolę, lub osoba przez niego upoważniona.

Art. 16c. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 16a ust. 1, stwierdzono, że uczestnik programu nie wypełnia zobowiązań wynikających z umowy, Prezes UKE wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa uczestnika programu do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.

2. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień następuje w terminie do 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zaleceń pokontrolnych.

3. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia uczestnikowi programu zaleceń pokontrolnych nie zostaną usunięte nieprawidłowości lub udzielone wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Prezes UKE wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, oraz może:

- 1) wskazać środki, jakie powinien zastosować uczestnik programu w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym nieprawidłowości mają być usunięte.

4. Prezes UKE informuje niezwłocznie Komisję Europejską o wydanych zaleceniach pokontrolnych oraz decyzji, o której mowa w ust. 3.

Art. 16d. 1. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie biurowe nie spełnia wymagań określonych w umowie, za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, pobiera się opłaty.

2. Opłatę za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ponosi uczestnik programu, którego urządzenie biurowe nie spełnia wymagań określonych w umowie.

3. Wysokość opłaty za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ustala Prezes UKE na podstawie uzasadnionych kosztów tych badań,

z uwzględnieniem rodzaju badanego urządzenia biurowego oraz zakresu przeprowadzonych badań.

4. Wpływy z tytułu opłat, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

5. W przypadku stwierdzenia, że urządzenie biurowe spełnia wymagania określone w umowie, opłaty za przeprowadzenie badań, o których mowa w art. 16b ust. 2 pkt 3, ponosi Skarb Państwa.

6. Do opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 4

Kary pieniężne

Art. 17. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 1–3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1 i art. 6 lit. a oraz c–e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2;
- 2) uniemożliwia lub utrudnia organowi kontrolującemu przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 12;
- 3) nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 2, w terminie określonym przez organ kontrolujący.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, organ kontrolujący.

5. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, ustala się, uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

6. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

7. Należności pieniężne z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

8. Egzekucja kary pieniężnej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji należności pieniężnych.

9. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.¹⁾).

Art. 18. Właściwość miejscową organu kontrolującego w sprawach, o których mowa w art. 14 ust. 2 i w art. 17, ustala się według miejsca przeprowadzenia kontroli.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 19–21. (pominięte)²⁾

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli i monitorowania systemu kontroli, na lata 2013–2022 wynosi 51 208 tys. zł, z tym że w roku:

- 1) 2013 – 5639 tys. zł;
- 2) 2014 – 4843 tys. zł;
- 3) 2015 – 4893 tys. zł;
- 4) 2016 – 4946 tys. zł;
- 5) 2017 – 5000 tys. zł;
- 6) 2018 – 5057 tys. zł;
- 7) 2019 – 5115 tys. zł;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 978, 1197, 1269, 1311, 1649, 1923, 1932 i 2184 oraz z 2016 r. poz. 195, 615, 846, 1228 i 1579.

²⁾ Zamieszczone w obwieszczeniu Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 12 października 2016 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. poz. 1790).

- 8) 2020 – 5175 tys. zł;
- 9) 2021 – 5238 tys. zł;
- 10) 2022 – 5302 tys. zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, na dany rok budżetowy, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach kontroli sprawowanej przez organy kontrolujące.

3. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest odpowiednio Prezes UOKiK lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiednio Prezes UOKiK lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 23. Wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart dla urządzeń wykorzystujących energię, określone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przepisach wydanych na podstawie art. 52 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne zachowują moc do dnia wejścia w życie aktu delegowanego.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia³⁾.

³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 31 października 2012 r.